

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inserati do 30 petič a Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, večji inserati petič vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. Slovenski Narod velja letno v Jugoslaviji 144.— Din, za inozemstvo 300.— Din. — Rokopisi se ne vračajo. — Naše telefonske številke so: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

Zagonetka zverinskih umorov v Mostah

Neutemeljeno osumljen je Andreja Bitenca - Kako je bil Bitenc umorjen in najden - Današnja preiskava v Mostah - Ugibanja o morilcu - Kaj je iskal zločinec v hiši

Ljubljana, 20. junija.

O groznem zločinu, ki se je zgodil včeraj v Mostah pri Ljubljani, smo poročali že v včerajšnji številki. Svoji se je nepričakovano odkrilo, da ne gre za navadno družinsko tragedijo, temveč za grozovito izvršen zverinski roparski umor, čegar žrtev ni postala samo nesrečna vdova, posestnica in mesarica Marija Zöchbauerjeva, temveč tudi njen prijatelj Andrej Bitenc, ki je bil v prvem hipu osumljen, da je morda v prepričljivo težko ranil pokojno Zöchbauerjevo.

Prvotna preiskava

Vsa smer policijske preiskave je bila prvotno, ko je našla žena slikarja Terezija Klebba Zöchbauerjevo težko ranjeno, v globoki nezavesti, usmerjena proti pokojnemu Andreju Bitencu, ki je opravljal posestvo in mesarstvo Zöchbauerjevo. Sum proti njemu je zlasti potrjevalo dejstvo, da sta živela oba poslednje čase v ostrih preprih zaradi upravljanja mesarije in posestva, ki je bilo precej zadolženo, kajti pokojna Zöchbauerjeva je šele pred nekaj leti prevzela mesarstvo in hišo v Vodmatu št. 46. Poleg tega so bile težke poškodbe na glavi pokojne Marije Zöchbauerjeve takega značaja, da se je zdelo povsem verjetno, da so bile prizadete od človeka brutalne naravi in dokaj močnih živcev. Obe te lastnosti pa so bile v veliki meri razvite pri pokojnem Bitencu. Končno je našla policija še odtisk nekega prsta, ki je bil zelo omaščen, iz česar bi se po mnenju kriminalnih veščakov ljubljanske policije moglo sklepati, da je oseba s tem prstom imela mnogo opravkov z mesom.

Kakor v mnogih kriminalnih slučajih, kjer se zdi potek kriminalnega akta povsem razumljiv in jasen takt, da je treba samo še aretirati že ugotovljenega storilca, kjer pa se v toku preiskave tik pred zaključkom pojavijo popolnoma novi momenti in prevržejo prej povsem trdno utemeljene obdolžitve v prazne domneve, se je zgodilo tudi v tem slučaju.

Morilec pobegnil neovirano

Dočim je policija razgibala ves svoj aparat, da bi aretirala pokojnega Bitenca, ki je bil po navedbah raznih prič baje odpuščen v Celje na upravno sodišče, pa je pravi morilec najbrže tekom dneva izginil nemoteno iz bližine svojega strašnega zločina. Policija, ki je čakala na obvestilo iz Celja o aretaciji pokojnega Andreja Bitenca, je med tem zasliševala v Vodmatu razne priče, ki naj bi osvetlile s svojimi izjavami potek napada na pokojno Zöchbauerjevo.

Iskanje Bitenca

Svoje preiskave pa ni osredotočila direktno na pozorišče krvavega zločina, temveč predvsem v stanovanju pokojne Zöchbauerjeve, pri čemer je ugotovila, da se je nahajala v Bitencovi sobi v njegovi miznici poleg dveh samokresov in municije, tudi njegova listnca z 10 stotinarskimi bankovci. Ta najba je detektiva Mojana in Ujčića ter pol. revir. nadzornika Herga, ki so vodili preiskavo, presenetila in vzbudila v njih sum, da Bitenc ni odpuščen v Celje, ker bi gotovo vzel s seboj vsaj listnico. Pozneje so pri temenitejšem preiskavanju Bitencove spomnice našli še v miznici tajni predal, v katerem je skrival denar. Zato je odredila policija, da naj se išče Bitenca tudi v okolici Ljubljane, predvsem seveda v Mostah. Med tem je sporočila tudi že celjska policija, da se Bitenc obče ni pojavil v Celju, niti kaka njemu slična oseba.

Bitencova psa

Vsa proizvodnja za njim so bila zman. Pričelo se je pojavljati različne kombinacije, da je n. pr. že Bitenc davno pobegnil preko meje, da je po zločinu obupan skočil v Ljubljano in se utopil. Zadnje domnevo je potrjevalo tudi dejstvo, da so videli okoli 7. junij oba Bitencova psa, ko sta blodila po desnem bregu Ljubljane in otono tulila. Psa sta bila tudi mokra in sta

očividno plavala po reki. Zato so domnevali, da sta psa spremljala gospodinja do vode in nato obupano pričela tuliti, ko sta videla, da je izginil v valovih Ljubljane. Okrog 8. zvečer pa je nastopil senzacionalen preokret, ki je prevrnil vse prvotne domneve in preiskavo krenil v čisto novo smer.

Senzacionalno odkritje

Zvečer ob 19.45 so našli umorjenega tudi Andreja Bitenca. S tem je stopila v preiskavi krvavega dogodka, ki je vzbudil grozo pri vsem prebivalstvu v Vodmatu na pozorišče neka tretja neznana oseba, o kateri zaenkrat še ni nobenih sledov.

Truplo umorjenega Bitenca je našel 24-letni hlapec Franc Plankar, ki je po naročilu svojega gospodarja, tovarnarja Mergenthalerja v Mostah, pokladal krmo konju in kravici, ki sta se nahajala v hlevu, kjer so našli zjutraj težko ranjeno Zöchbauerjevo. Plankar je po položitvi krme v jasli pogledal še nekoliko po hlevu, da bi videl, ali se nahaja v hlevu še kaj mrve in slame. Pri tem je zagledal v kotu kup slame in gnoja. Hotel je vreči nekaj slame pod živino za noč, je nenadoma začutil, ko je stopil na kup, pod nogami nekaj trdega. Stopil je na kup slame in gnoja še enkrat, nakar mu je spodrsnilo. Sklonil se je, pobrskal po tleh in naenkrat ves prestrašen zaklical pred vrati stoječemu gospodarju Mergenthalerju in Francetu Remžarju, da se nahaja pod slamo neko človeško truplo. Oba sta na njegov klic skočila v hlev, kjer je pričel Plankar metati stran slamo in gnoj. V svitu žigalic se je pokazala najprej bela nogavica. Takoj nato je odmetal še ostalo slamo in pokazalo se je celo truplo, čegar glava je ležala pod koritom. Ko se je sklonil nad strašno razbito glavo tovarnar Mergenthaler, je takoj po obrazu spoznal, da leži pred njim Andrej Bitenc.

Mergenthaler je takoj naročil svojemu sinu Adolfu, naj steče na policijsko stražnico in obvesti službojočega uradnika o strašnem odkritju. Službojoči uradnik je takoj prihitel na mesto in o nenadnem preokretu v zadevi napada na mesarico Zöchbauerjevo obvestil telefonično tudi policijsko ravateljstvo.

Razburjenje v Vodmatu

Grozna novica, da je bilo najdeno tudi truplo Andreja Bitenca, se je razširila takoj po vsem vodmatskem okraju. Pred hišo in na Zaloški cesti so se pričele zbirati velike množice občinstva, ki je ugažalo, kdo naj bi bil zverinski zločinec, ki je tako hladnokrvno končal dvojje življenje. Čuti je bilo vsa mogoča mnenja in najrazličnejše komentarje. Posebno pa so ljudje komentirali dejstvo, da ni policija našla trupla umorjenega Bitenca že takoj zjutraj, ko je vendar tako natančno preiskala hlev potem, ko so odnesli smrtno ranjeno Marijo Zöchbauerjevo v bolnico.

Policijska komisija

Ob 8.30 je prispela policijska komisija pod vodstvom samega policijskega ravnatelja dr. Guština, policijskega zdravnika dr. Avramovića, policijskega nadzornika Matka Močnika in detektivov Močana in Vrečarja. Policijski organi so potegnili truplo umorjenega Bitenca izpod korita, na kar je policijski zdravnik dr. Avramović izvršil ogled in pri svitu električnih žepnih svetilk ugotovil tri velike in globoko zvejavajoče rane na glavi umorjenega. Rane so bile prizadete od zadaj s topim predmetom skoro gotovo s istim batom za razbijanje ledu kakor pri Mariji Zöchbauerjevi. Največja rana je bila zadaj tik nad tilnikom, druga malo manjša na temenu glave, tretja pa nad desnim sencem poleg ušesa, ki je bilo zaradi silnega udarca preklano. Truplo je zverinski zločinec potegnil pod korito in ga pokril na to s slamo in gnojem.

Policija je po ugotovitvi dejanskega stanja odredila, naj truplo ostane na mestu v hlevu, kjer je bilo najdeno, da ga daries ogleda tudi sodna komisija, ki je fotografirala lego trupla in kraj, kjer se je izvršil strašen zločin.

Kdaj je bil Bitenc še živ?

Kriminalni organi so takoj po teh ugotovitvah pričeli še enkrat s preiskovanjem vseh prostorov v hiši, da bi se jim posrežilo najti vendarle kako sled za brezsrčnim zločincem. Poleg tega je pričela komisija poizvedovati tudi za raznašalko kruha Karlo Rasbergerjevo, ki se je kmalu zglasila in izpovedala, da je še včeraj zjutraj ob 5.15 razgovarjala na dvorišču Zöchbauerjeve hiše s pokojnim Bitencem. Tega je namreč naprosila, da bi jo priporočil pri peku Videmsku na Selu, naj bi ji dal kruh v razprodajo. Bitenc je njeno prošnjo takoj ustrežljivo sprejel in naročil pok. Zöchbauerjevi, naj stopi k Videmsku in jamči v njegovem imenu za Rasbergerjevo. Zöchbauerjeva je takoj odšla k peku in tamkaj ž njim zadevo ugodno rešila, na kar se je okoli 6. vrnila proti domu.

Ko se je vračala pok. Zöchbauerjeva od peka Videmška proti domu, se je ustavila še pred hišo in se spustila v razgovor s gostilničarjem Andrejem Kuharjem iz Vevč, ki mu je povedala, da je kodravec t. j. Andrej Bitenc odšel na vlad v Celje, kjer ima neke opravke pri upravnem sodišču.

Kako je bil zločin izvršen?

V času, ko se je Zöchbauerjeva razgovarjala z Andrejem Kuharjem in mu pripovedovala, da je odšel Andrej Bitenc v Celje, je bržkone Bitenc že ležal v hlevu mrtev. Neznani morilec je bil očitno skrit v hlevu, kjer je čakal morda informiran, da misli Bitenc odpuščen v Celje, trenutka, ko bi mogel nemoteno vlomiti v hišo in si prisvojit dragoceno denar. Njegova prisotnost je morda vzemnila živino, da je pričela postajati nemirna. To je najbrže pokojni Bitenc opazil ter nato pred svojim odhodom v Celje še stopil v hlev, da bi pogledal pri živini. Ko je nesrečni Bitenc prestopil prag, se je najbrže morilec skril v temni kot, držeč v roki tolkač, ki ga je zagrabil pri vratih ter čakal prilike, da bi pobil došleca. Bitenc se je najbrže ozrl po hlevu in zagledal v temnem kotu skrivajočega se morilca ter se na to mislil vrniti na dvorišče. V hipu, ko se je obrnil, je bržkone morilec skočil za njim ter ga z vso silo udaril po glavi nad tilnikom in mu prizadel prvo smrtno rano. V tem hipu je Bitenc tudi zakričal, ker se spominja Rasbergerjeve, ki je razgovarjala na dvorišču z Zöchbauerjevo, da je Bitenc iz hleva nekaj zakričal. Mislila pa je z Zöchbauerjevo skupaj, da kriči Bitenc nad živino.

Zadnji trenutki umorjenke

Po izvršenem umoru je morilec toliko časa počakal v hlevu, da sta odšla Zöchbauerjeva in Rasbergerjeva iz hiše in med tem časom tudi skril truplo umorjenega Bitenca pod jasli. Ko sta obe ženski zapustili dvorišče, je vdril preko podstrešja v hišo pokojno Zöchbauerjevo in pričel premetavati po stanovanju. Ko se je vrnila čez emuro Zöchbauerjeva proti domu, je morilec čul njene korake na dvorišču ter se umaknil preko podstrešja in luknje nad senikom, ki si jo je pripravil že prej, zopet nazaj v hlev. Tu je vrgel na seno šop kletu, ki jih je zagrabil pri brskanju po stanovanju, zagrabil pa je tolkač in čakal za vrati nario. Zöchbauerjeva je očitno istotako opazila, da je bila živina zaradi dogodka v hlevu vznemirjena ter je najprej krenila v hlev namesto v hišo. V hipu, ko je prestopila prag, jo je zadel udarec istega zločince in jo podrl na tla. Zločinec je morda po zločinu še enkrat stekel v kuhinjo Zöchbauerjeve, ker trdi Rasbergerjeva, da je videla potem, ko je odkrila v hlevu v družbi z Terezijo Klebbov težko ranjeno Zöchbauerjevo, brskati v kuhinji nekega raztrganega moškega.

Kdo je zločinec?

Kdo naj bi bil bestialni zločinec, ki je ta eni najbolj prometnih cest sredi belega dne v času, ko je hitelo mimo hiše umorjenega para na stotine ljudi po poslih, izvršil dvakratni umor, je

težko soditi. Gotovo je, da je bil zločev izredno močnih živcev ter strašne odločnosti in da je svoj napad pripravil že prej po skrbnem proučevanju razmer v hiši pokojne Marije Zöchbauerjeve. To domnevo potrjuje tudi čudno dejstvo, da sta v času zločina izginila oba psa in se vrnila šele okoli 10. ure. Mogoče je, da sta bila psa spoznala zločinca in da sta zato mirno odšla z njim proti Ljubljani, v katero smer je izginil zločinec, kakor se domneva po sledih, ki jih je zasledoval policijski pes. To domnevo potrjuje tudi to, da je zločinec pobil do smrti Zöchbauerjevo in Bitenca, ki sta ga morda v trenutku, ko jih je napadel ali pa tudi prej spoznala in ugotovila, da jima je hotel vdreti v stanovanje in ga opleni. V strahu pred razkritjem svojega zločina je morda posegel po usodnem tolkaču in postal iz včimlica dvojni morilec.

Vse to pa so seveda le domneve in je le želiti, da bi policijska preiskava čimprej razjasnila temo v tej zadevi ter v kratkem izročila roki pravice človeka, ki je umoril v teku ene ure na tako zverinski način dve človeški bitji.

Današnja preiskava na mestu zločina

Danes sta se ves dopoldan mudili na domu umorjene Zöchbauerjeve sodna in policijska komisija. Sodna komisija je bila sestavljena iz preiskovalnega sodnika dr. Vinka Strasserja in zapisničarja dr. Dovgana, policijska komisija pa iz vodje preiskave detektiva kriminalnega oddelka ljubljanske policije g. Močnika in detektivov gg. Ujčića, Hauptmana in Močana.

Tako policijska, kakor tudi sodna komisija sta natančno pregledali hišo Zöchbauerjeve, hlev, v katerem sta bila pobita mesar Bitenc in Zöchbauerjeva, podstrešje in še druge objekte, pripadajoče umorjenkini domačiji. Komisiji sta ugotovili

nove momente,

ki bodo odločilnega pomena za nadaljnjo smer preiskave.

Detektiv Ujčić je napravil več fotografij posnetkov, zlasti pri odprtini na podstrešju, odkoder je morilec pobegnil, ter v hiši sami, kjer je pustil številne odtise svojih rok, ki bodo zelo važni za nadaljnjo zasledovanje doslej še neznanega morilca. Zelo razločne odtise je pustil morilec zlasti pri miznici, kjer je brskal, da bi dobil denar, zaradi katerega je izvršil strašen dvojni umor.

Pred hišo, kjer se je odigrala strašna tragedija, kakršne ne pomnijo kmalu v Vodmatu, se zbirajo od včeraj dalje množice, ki komentirajo pretresljiv dogodek in obveščajo vedno nove prišlece o novih podrobnostih.

Zadušnica za žrtve 20. junija

V Beogradu in Zagrebu so bile danes svečane zadušnice za pokojne Stjepana in Pavla Radića ter dr. Gjura Basarička.

— Beograd, 20. junija. Danes dopoldne se je vršila v tukajšnji katoliški cerkvi maša zadušnica za žrtve 20. junija St. Radića, Pavla Radića in dr. Gjura Basarička. Mašo je čital župnik Wagner. Prisostvovalo ji je veliko število Hrvatov in katolicov, ki bivajo v Beogradu. Med znanimi osebnostmi je bilo opaziti tudi Ljubo Davidovića.

— Zagreb, 20. junija. Ob 9. dopoldne je bila v stolni cerkvi maša zadušnica za žrtve lanskega 20. junija. Čital jo je opat

Strahinčak. Od bivših voditeljev KDK so ji prisostvovali dr. Maček, dr. Budisavljević, J. Demetrotić, Maštrović, V. Vilder, dr. Krnjević in dr. Košutić. Mestno občino je zastopal župan dr. Skulj z dvema uradniki. Zadušnici je prisostvovalo tudi veliko število meščanstva in seljakov. Na Mirogoju so grobovi St. Radića, Pavla Radića in dr. Basarička okrašeni z zelenjem ter razsvetljeni. Položenih je bilo tudi mnogo vencev, med njimi vence, ki ga je poslala iz Amerike tamošnja organizacija seljaške stranke.

Velike poplave v Indiji

Nad 1500 ljudi utonilo. 60.000 ljudi brez strehe.

Kalkuta, 20. jun. Po veliki suši so se pričeli v Indiji veliki nallivi, spremljani s pogostimi prelomi oblakov. Veliko indijskih rek je prestopilo bregove. Posebno sta narastli Indus in Ganges, ki sta poplavlja cele pokrajine. V valovih je utonilo nad 1500 oseb, brez strehe pa jih

je nad 60.000, ki niso rešili drugega, kakor gola življenja. Škoda je ogromna, ker so poplave odnesle celo vrsto mostov, razrušile nbroj manjših naselbin na bregovih rek in vtople na tisoče glav živine, ki jo niso mogli več rešiti.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devise: Amsterdam 22.8775, Berlin 13.50, Bruselj 7.900, Budimpešta 9.915 — 9.975 (9.93), Curih 1094.4 — 1097.4 (1095.9), Dunaj 7.9897 — 8.0197 (8.0047), London 276.21, Newyork 56.855, Pariz 221.79 — 223.79 (222.79), Praga 168.26 — 223.79 (168.66), Trst 296.95 — 298.95 (297.95).

Elektri: Celjska 170 d., Ljubljanska kreditna 123 d., Prašediona 850 d., Kreditni 170 d., Večve 118 — Ruše 275 — 285, Stavna 50 d., Šešir 105 d.

ZAGREBSKA BORZA.

Devise: London 275.81 — 276.61, Newyork 56.755 — 56.955, Pariz 221.79 — 223.79, Milan 296.942 — 298.942, Curih 1094.4 — 1097.4, Amsterdam 22.8475 — 22.9075, Berlin 1356 — 1359, Dunaj 798.94 — 801.91, Praga 168.26 — 169.06, Budimpešta 991.633 — 994.633.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curih: London 25.1975, Newyork 519.70, Pariz 20.3250, Milan 27.19, Madrid 73.30 Berlin 123.98, Dunaj 73.06, Beograd 912.75, Praga 15.3825, Bukarešta 3.06¹/₂, Budimpešta 90.52, Zofija 3.78.

Dnevne vesti.

— Kraljeva zahvala. Na izjave udanosti, poslano ob zaključku letošnjega ljubljanskega velesejma Nj. Vel. kralju Aleksandru, je dobil predsednik ljubljanskega velesejma g. Fran Bonafat od g. ministra dvora pismo, v katerem se sporoča za izjave udanosti srčna zahvala.

— Opozorilo. Rektorat univerze kralja Aleksandra I. opozarja, da se bodo mogli udeležiti proslave univerzitetne desetletnice samo gostje, ki so bili osebno povabljeni. Rektorat obžaluje, da ni mogel izdati vabil v večjem številu, ker je univerzitetna dvorana, nekdanja deželna zbornica, premajhna in so vsi prostori do zadnjega oddani.

— Promocije na naši univerzi. V soboto dne 22. t. m. bodo promovirani za doktorje prava absolvirani pravnik Bano Milan iz Metlike, Draxler Viktor iz Ljubljane, Gruden Ludovik iz Novoga mesta in Sijanec Milan iz Svetinje. Čestitamo!

— Konferenca poštarnih direktorjev. V ministrstvu javnih del se je vršila te dni konferenca z direktorji zagrebške, novosadske, ljubljanske, sarajevske in skopljanske poštne direkcije. Poštne direktorji so bili pozvani v Beograd, da se uredi poslovanje ministrstva javnih del glede poštne službe. Ker je po novi uredbi o poslovanju ministrstva javnih del in njegove zunanje službe določeno, da ima poštna in brojavna služba pet oblastnih uprav in sicer v Skopju, Sarajevu, Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, mora novosadska poštna direkcija v najkrajšem času likvidirati in ves njen administrativni aparat se prenese v Beograd. Novosadska poštna direkcija bo likvidirana začetkom julija. Novosadski gospodarski krogi pa nameravajo posredovati, da bi poštna direkcija v Novem Sadu ostala.

— Zanimanje švicarjev za naše kraje. Skupina švicarskih kapitalistov se je obrnila na našo vlado s prošnjo, naj ji dovoli zgraditi v Dalmaciji več hotelov, kar bi bilo velikega pomena za tujski promet. Švicarji bi zgradili hotele najprej v Boki, potem pa ob žugovski obali, dalje v Hercegovini in v Dubrovniku.

— Nepotrebno razburjanje. Pred dnevi smo poročali, da je poslala zagrebška trgovska zbornica prometnemu ministrstvu spomenico, v kateri odločno protestira proti dozdavnji akciji ljubljanske železniške direkcije, ki je baje hotela izposlovati, da si prišel konvoj Zagreb-Sava in zagorska železnica pod njeno upravo. Na merodajnem mestu te vesti odločno demantirajo. Niti prometno ministrstvo, niti generalna direkcija državnih železnic ni dobila nobene tozadnega predloga.

— Profesor Pupin vpekojen. Že več let se je govorilo, da pada prof. Mihajlo Pupin ostavko in se umakne s Columbijske univerze, kjer je deloval kot profesor dolgo vrsto let. Akademski svet omenjene univerze je te dni razpravljal o zadevi profesorja Pupina in ceneč velike zasluge našega učenjaka, je pristal samo na izpremembo njegovega zvanja. Profesor Pupin bo imel do smrti naslov bivši profesor emeritus v rezidenci z delno plačo, ki mu pripada po službenih letih. Ta naslov odgovarja našemu vpokoju.

— Takse za privatne izpite v meščanskih šolah. Ker zahtevajo novi predpisi o izpitu privatnih učencev na meščanskih šolah od učiteljev več dela in napora in ker tudi delj časa trajajo, je prosvetno ministrstvo odredilo, da morajo plačevati privatni učenci na meščanskih šolah učiteljem sledeče takse: predsedniku in stalnemu članu izpraševalne komisije po 60 Din, upravitelju, ki vodi administrativno stran izpitov, 40 Din, učitelju, ki izprašuje, 40 Din, za pisni izpit 25 Din, za izpit iz prostih predmetov 25 Din, za dopolnilni izpit pri prehodu učenca iz katke druge v meščansko šolo od vsakega predmeta, iz katerega polaga izpit, 80 Din. Učenci, katerih roditelji ne plačujejo nad 30 Din neposrednih davkov, kakor tudi učenci siromašnih invalidov, so brez izjeme oproščeni take.

— 10letnica meščanske šole v Trzinu. Podmladek deške in dekliške meščanske šole v Trzinu priredi 28., 29. in 30. t. m. pod pokroviteljstvom župana g. I. Lončarja proslavo 10letnice obstoja meščanske šole v Trzinu. 10. t. m. ob 20. zvečer bo v dvorani »Našega doma« slavnostna akademija, naslednji dan otvoritev vidovdanske razstave, poačetitev spomina pokojnih ustanoviteljev, učiteljev in gojencev, slavnostni spreved in narodna veselica, 30. t. m. pa skupni izlet na Vrhič.

— K. sajedenica mladih ljudi, katere pokrovitelj je prestolonaslednik Peter, bo tudi letos taborila v Malini pri Dubrovniku. V tabor se sprejemajo moški in ženske, ki jim prekrbi zajednica polovično vožnjo po železnici. Zajednica nam piše, da poskrbi za prijetno bivanje zlasti onim, ki pridejo iz Ljubljane. Cene so naslednje: pod šotrom za člane za 1 teden 250 Din, za 2 tedna 450 Din, 4 tedne 800 Din, za ostale za 1 teden 265 Din, 2 tedna 475 Din, 4 tedne 950 Din, skavti za 1 teden 200 Din, 2 tedna 400 Din, 4 tedne 700 Din; v hiši za člane in ostale za teden dni 275 Din, za 2 tedna 500 Din in za 4 tedne 900 Din, v vili za 1 teden 300 Din, za 2 tedna 550 Din in za 4 tedne 1000 Din. Kakor znano imenujejo Malino »biser Jadrana«. Za vse potrebne informacije se je obrniti na »K. sajedenico mladih ljudi«, Beograd, Knez Mihajlova ulica 46.

— Vreme. Vremenska napoved nam obeta lepo in toplo vreme. Včeraj je bilo v severozapadnih krajih naše države večnoma lepo, v jugovzhodnih pa oblačno in deževno. Maksimalna temperatura je znašala v Splitu 32, v Zagrebu 28, v Skopju 27, v Beogradu 26, v Ljubljani 25,4, v Mariboru 25 stopinj. Davi je kazal barometer v Ljubljani 767,2 mm, temperatura je znašala 13,6 stopinj C.

— Zanimivosti o zagrebških komunistih. Kakor smo že poročali, so pred dnevi aretirali v Zagrebu več komunistov med temi književnika Miroslava Krležo in Stava Galogažo ter dr. Fischbacha in dr. Löwyja.

Pri Krležu in Fischbachu policija ni našla nič obremenilnega, zato sta bila takoj izpuščena, ostale aretirance so pa obdržali v zaporih. Pri njih so našli razne komunistične propagandne letake in brošure in kemikalije za pisanje nečitljivih pisem. Šef zagrebške policije dr. Bedeković je zagrebškim novinarjem izjavil, da je bil pred meseci aretiran neki mladenič, ki so ga že dolgo iskali. Pri njem so našli pismo pisano s svinčnikom in veliko vsoto denarja. Fantu se je posrečilo pobegniti stražniku, ki ga je eskortiral v Zagreb. Kmalu so sumljivega mladeniča ponovno aretirali v Mariboru in ga izročili zagrebški policiji. Šef Bedeković ga je zasljal in ko mu je hotel pokazati pismo in denar, ki mu ga je stražnik pri prvi aretaciji zaplenil in katerega je šef ahranil v svoji blagajni, je na svoje veliko začudenje opazil na pismu s črnilom pisane besede. Pismo je bilo pisano s kemičnim črnilom in med tem, ko je bilo zaprto v železni blagajni, je oksidiralo in črke so postale vidne. V pismu so bila imena vseh aktivnih komunistov v Zagrebu. Tako so bili izdani. Aretirani Löwy ni naš državljan. Studiral je medicino na Dunaju ter je promoviral l. 1927. Potem je postal komunistični agitator ter je prebival v Berlinu in na Dunaju. Prišel je večkrat v Zagreb, kjer pa je padel policiji v roke.

— Velika tekma s jadranci na Jadranu. S Sušaka poročajo, da bo Zveza za pospeševanje tujskega prometa priredila z vsemi mesti gorenjega Jadrana veliko tekmo z jadranci. Tekma se bo vršila prihodnji mesec pri mestu Krku, kjer je za to najpripravljen kraj. Udeležile se jo bodo jadrnice iz vsega hrvaškega Primorja.

— Zopet sumljiv gost iz tuje države. Iz Splita poročajo, da so mornarji zopet ujeli goloba pismonošca. Po znanih, ki jih ima na nogi, je videti, da pripada neki prekomorski sosednji državi. To je že 11. golob pismonoša te države, ki je bil ujet v dalmatijskih krajih. Golob je med letom zadel v jumbur neke ladje in je padel na kriv. Mornarji so ga izročili oblasti v Splitu.

— Zalosten epilog tragedije. Iz Zagreba poročajo o nenavadnem primeru ruskega inženjerja Borisa, ki vzbuja v zagrebških medicinskih krogih veliko pozornost. Borisov je kakor znano streljal na stražnika Culjaka in nato sebi pognal kroglo v glavo. Krogla mu je obšla v možganih. V bolnici so ga operirali, toda zdravniki niso imeli upanja, da bi okrevale. Inženjerjevo stanje se je pa zadnje dni začelo boljati. Bolnik se je zavedel in kakor vse kaže, bo ostal pri življenju, toda še sedaj kaže znake duševne bolezni kot posledice ran in krvavitve v glavi.

— Krava rodinska tragedija. V majhni hišici na Sponjoli cesti na zagrebški periferiji se je včeraj odigralo zadnje dejanje tragedije dveh zakonov. Branjevec Ivan Stih, ki je imel skromno trgovino na Savski cesti, si je pognal kroglo v glavo. Stih je prišel pred leti v Zagreb. Kot delavec si je toliko prislužil, da je odprl lani branjarijo, v kateri mu je pomagala tudi njegova žena Marija, ki je je Stih zelo ljubil čeprav mu ona ljubezni ni vračala. Zato je prišlo med zakonca čisto do prepira. Pred dvema mesecema sta se zopet sprila. Žena je v veliki razburjenosti vzela samokres in se ustrelila v prs. Toda ni ranila srca in zapustila po treh mesecih bolnico popolnoma zdrava. K možu se pa ni več vrnila. Živela je pri svojem prijatelju. Mož jo je zamenjal za ženo, naj se vrne. Postal je molčeč in zanemarjal je svojo branjarijo. Včeraj je zopet poslal ženi pismo s prošnjo, naj se vrne. Žena mu je odgovorila, da je vesela, da ga ne vidi. Stih je kmalu zato vzel samokres, s katerim se je pred meseci hotela usmrtiti njegova žena, in se je ustrelil v glavo. V bolnici je podlegel težki poškodbi.

— Sumljiv eksplozivni material. Iz Kotora poročajo, da je dobila orožniška postaja v Titvu anonimno ovadbo, da imata brata Alcido, italijanska državljana in tovarniška delavca v Titvu, doma veliko količino eksploziva. Orožniki so pri delavcih res našli okoli 10 kg eksplozivnega materiala. Delavca sta se izgovarjala, da jima je nekdo ekrazit podtaknil. Oblasti jim seveda niso verjele in morala sta v zapor.

— Jedilni pribor — najfiniša kvaliteta P. Čuden, Prešernova 1. 56-L

Iz Ljubljane

—lj Filmske nagradne glasovanje je v polnem teku. Elitnemu kinu Matice in upravi »Slov. Narod« dohajajo pisma v tolikih množinah, da se iz njih razvidi veliko zanimanje naše publike za stvar. Da bi moglo naše občinstvo v čimvečji meri izraziti svoje želje do kina, je sklenilo vodstvo Elitnega kina Matice podaljšati glasovanje do vključno nedelje 23. t. m. Do tega roka naj sleherni kinoposetnik odgovori na vprašanja in sporoči svoje želje ter glasuje za film, igralca in igralko, da vidimo torej okus naše publike. — Glasovnice dobite brezplačno pri blagajni kina Matice in po vseh večjih trafikah.

—lj Vpisovanje v novo meščansko šolo v Zgornji Šiški se bo vršilo dne 30. junija t. l. od 10. do 12. ure v novem šolskem poslopiju. Vpisovalo se bo v I. in II. razred. Sprejemali se bodo učenci, ki so s dobrim uspehom dovršili IV. ali V. razred osnovne šole. Novi meščanski šoli v Zgornji Šiški je namenjeno vse drugo nadstropje in risalnica v prvem nadstropju v novem šolskem poslopiju, ki bo dograjeno do začetka novega šolskega leta. Gradi se po načrtih velikega mojstra Plečnika in bo v okras in čast ne samo poštvalni občini Zgornja Šiška, ampak tudi vsej Sloveniji.

—lj Bratje! Nenadoma je danes preminul naš zvesti, dolgoletni član brat Ivan Kostevc. Naša dolžnost je, da ga sprejemo v častnem številu na poslednji poti. Zbirališče članstva v kroju jutri v petek dne 21. t. m. ob pol 5. popoldne pred Narodnim domom. Zdravo! — Odbor ljubljanskega Sokola. 261/n

—lj Mestne kopališče na Ljubljani. Mestni magistrat ljubljanski razglašuje, da so se cene v mestnem kopališču na Ljubljani v toliko izpremenile, da znaša vstopnina za ceebo Din 2.—, kabina Din 2.— in garderobna omara Din 1.— za triurno uporabo. Kopališče je odprto od 8. ure jutraj do 8. zvečer. S tem znižanjem je želja občinstva ustrezno.

—lj Šentjakovski gledališki oder. Gostovanje dramske sekcije J. N. A. D. Jadrana na šentjakovskem gledališkem oderu z Andrejevo igro »Študentska ljubezen« je radi nenadnih ovir preložena na drugi teden. Natančnejši datum gostovanja javimo pozneje.

—lj Zlata tabatijera. Opozorjamo dotičnega, ki si je v sredo okoli 18. ure prisvojil zlato tabatijero in je bil od nasprotnih trgovine opazovan in spoznan, da je odda tekom 24 ur v trgovini Eger Sv. Petra cesta, ker bo sicer ovađen policiji.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše iz Celja

—c Koncert CPD v Laškem. Prihodnjo nedeljo 23. junija ob pol 17. uri popoldne priredi agilno Celjsko pevsko društvo v dvorani radio-termalnega kopališča v Laškem pevski koncert, čigar program je isti, kot je bil na nedavnem jubilejnem koncertu CPD v Celjskem domu, ki je vsestransko zadovoljivo uspel.

—c Velika invalidska tombola v Celju. V nedeljo, dne 30. junija ob 15. uri popoldne se vrši v Celju na Dečkovem trgu peta velika tombola Udruženja vojnih invalidov, mestnega odbora Celje. Dobitki so izredno številni in dragoceni. Priporočamo vsakomur, da si nabavi vsaj par tablic in tako podpre uboge žrtve strašne svetovne vojne. Tablice se dobe v vseh trafikah in pri raznašalcih.

—c Izgubljen denar. Pred dnevi je izgubil delavec Drago Kragolnik iz Košnice pri Celju med potjo na Miklavški hrib dva bankovca po 100 Din, ki ju je imel zavita v kos papirja.

—c Ne sramuj se svojega imena! V ponedeljek ponoči se je vozil okrog pol 1. sredi mesta 23letni ključavničarski pomočnik Frederik J. s kolesom brez predpisane svetilke. Ko ga je stražnik ustavil, je Frederik navedel kot svoje ime naslov Antona Flenika, ključavničarja iz Štor pri Celju in tudi eno leto starosti je zatajil. Pa mu ni nič pomagalo. Namesto da bi se zagovarjal radi enega greha, si je nakopal še drugega na glavo.

—c Testament o polnoči. V Zavodni stanuje pri 62letni posestnici Mariji R. 34letni brivec Matija P. Neko noč v začetku tega tedna je prikolovratil Matija po izjavi njegove gospodinjice precej vinjen domov in baje starko najprej opoval, nato izdri iz vrtnega plota tri late in z njimi razbijal po večjih vratih, končno pa še zagrozil starki, da ji bo že pokazal in da bo hiša njegova, ker bo že on sam testament napravil. Starka se je testamanta prestrašila in je zadevo ovadila. Matija pa veako krivdo doledno zanika.

—c Ne božaj tujih volov! Delavčeva žena Frančiška D. se je vračala v nedeljo proti večeru iz Lisc v mesto v družbi svojega moža in brata. Med potjo so srečali omenjeni trije kmečki voz, vprežen z voli, na katerem je sedel posestnikov sin Lovrene Š. iz Zg. Lisc. Frančiška D. je pogledala vola po vratu, Lovrene pa njo z bičevalkom po glavi in obrazu. Frančiška je takoj predložila policiji zdravniško spravevalo, veld česar se bo moral Lovrene zagovarjati radi lahke telesne poškodbe pred sodnikom.

Od kmeta do ministrskega predsednika

Ramsay Macdonald je bil kmečki sin in v mladosti je okusil vse bridkosti borbe za obstanek.

James Ramsay Macdonald, ki je že drugič prevzel vodstvo Anglije, je priobčil te dni v londonskih listih spomine na svojo mladost. Mnogo energije in samozatajevanja je bilo treba, predno je dosegel vodja angleške delavske stranke svoj visoki položaj.

Macdonald je bil rojen v vasi Lossiemouth v severovzhodni Škotski Ta vas šteje okoli 2000 prebivalcev. Njegov oče je bil kmet. Z veseljem se Macdonald spominja svojih otroških let, ko se je klatil po krasnih gozdovih, lazil po skalah in uganjal razne otroške burke. Že v zgodnji mladosti se je zanimal za politiko. Njegov rojstni kraj je bil radikalnega političnega mišljenja in zato je rasel Macdonald v demokratičnem duhu. Premožnejše ljudi so gledali vaščani po strani in to je veljalo tudi Macdonaldovemu očetu, ki je bil dokaj premožen.

Ko je dovršil ljudsko šolo, je moral prijeti za delo. Pomagal je očetu obdelovati zemljo in delo na kmetih mu je ugajalo. Z veseljem je oral zemljo in prav dobro se je počutil med kmečkimi fanti. Živel je veselo in prepeval pesmi, ki jih je deloma sam zložil. Njegov bivši učitelj je pa kmalu spoznal, da Macdonald ni rolen za poljedelstvo in zato ga je poklical nazaj v šolo, kjer mu je Macdonald pomagal in se pripravil za učiteljski stan. Toda v šoli ni ostal dolgo. Sprejel je mesto tajnika pri nekem uglednem gospodu v Bristolu. Ker pa tudi s tem mestom ni bil zadovoljen, se je napotil v London.

V London je prišel brez beliča v žepu. Svojo karijero je začel s pisanjem naslovov v nekem trgovskem podjetju. Kmalu je napredoval in plača mu je

bila zvišana. Prihranil si je toliko denarja, da je podpiral še svojo mater in plačeval hrano in stanovanje v kolegiju. V prostem času je namreč študiral kot volonter na londonski univerzi. Stediti je moral na vseh koncih in krajih. Jedel je zelo slabo in hrano si je dal večnoma pošiljati z doma. Namesto kave ali čaja je bil samo toplo vodo in sčasoma se je je tako navadil, da mu je prav dobro teknila. Pozneje je postal knjigovodja in dobival je večjo plačo. Končno je zapustil službo v trgovini in se preselil k svojem prijatelju v kemičnem laboratoriju.

Tu je imel več časa, tako da je lahko pridno študiral. Študiral je s tako vnemo, da je končno omagal in zbolel. Ko je okrevale, je moral zopet iskati službo, da bi se mogel preživljati. Prvi tajnik liberalnega narodnega kluba ga je opozoril, da potrebuje Thomas Lough tajnika. Ker ni našel nič boljšega, je sprejel to mesto. Delal je marljivo na političnem in znanstvenem polju. Pripravljal se je za izpit, pa je nenadoma zbolel in tako mu ni kazalo drugega, nego pustiti znanost in posvetiti se samo politiki in novinarstvu. Pri Loughu je ostal štiri leta, potem se je pa posvetil izključno novinarstvu. Zanimal se je zlasti za socializem. V socialistično stranko se je vpisal takoj po prihodu v London, toda stranka je bila takrat še brez političnega vpliva. Eden prvih politikov, s katerimi se je seznanil, je bil John Burns. Mnogo je občeval takrat tudi z Bernardom Shawom. V stranki je Macdonald kmalu zaslovel in končno je postal njen vodja.

odplavljeno, vsi mostovi porušeni, ceste razruvane. Ker je bila nevarnost vedno večja so alarmirali gasilce in vse prebivalce. Prebivalstvo prizadetega mesta že od leta 1853 ne pomni take katastrofe. Pogled v delavnice tovarne za pohištvo je grozen. Voda je dvignila v strojem oddelku pod in preplavila stroje tako, da so morali delavci takoj zapustiti tovarno. Celo skladišče z bogato zalogo pohištva je voda zalila. V Olsanih se je čul iz ljudske šole krik in vik prestrašenih otrok. Gasilci so morali odnašati otroke v prvo nadstropje.

Malo prej je divjalo neurje v oblasti med Gruni in Podolanko. Med silnim grmenjem in treskanjem se je vili strahovita ploha s točo, ki je ležala še tri ure po neurju v obliki več centimetrov debele ledene skorje. Vsi potoki so se izpremenili v hudournike, podirali in odnašali so mostove, debela drevesa, živino, koze itd. Voda je zalila več hiš in odplavila mnogo živine. Ceste in pota so na nekaterih krajih tako razruvane, da je ustavljen ves promet. Neurje bi bilo zahtevalo tudi človeške žrtve, da ni telefonska poročevalska služba tako dobro funkcionirala, da je bilo prebivalstvo ogroženih hiš pravočasno obveščeno o nevarnosti.

Prosveta

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani

OPERA.

Začetek ob pol 20.

Cetrtek, 20.: Marta. C. Petek, 21.: zaprto. Sobota, 22.: Marta. B. Nedelja, 23.: zaprto. Ponedeljek, 24.: zaprto.

Opozorjamo na nocojšnje vprizoritev opere »Marta« all »Sejem« v Richmondu. Glavne vloge polje ga. Popevičeva in gm. Medvedova ter gm. Banovec in Betetto. Predstava se vrši za abnoma reda C.

Zveza trgovskih gremijev za Slovenijo, Gremij trgovcev v Ljubljani in Trgovsko društvo »Merkur« za Slovenijo izpolnjujejo žalostno dolžnost in naznanjajo, da je dne 20. t. m. preminul gospod

Ivan Kostevc

trgovec v Ljubljani

Blagopokojnik je dolgo vrsto let marljivo in poštvalno sodeloval v trgovskih stanovskih organizacijah in trgovskih dobrodelnih ustanovah ter si je s svojim nesebičnim delom v prid našega trgovstva pridobil zasluge trajne vrednosti. Blagopokojniku ohranimo zvest in časten spomin.

Zveza trgovskih gremijev za Slovenijo
Gremij trgovcev v Ljubljani
Trgovsko društvo »Merkur« v Ljubljani

Auguste Blanche.

Na valovih strasti

Roman

— No torej, baron, — se je obrnila markiza k prišlecu, ne da bi se nasmehnila.

— Klicali ste me, madame, kaj bi radi? — je vprašal baron in sedel v slanjač kraj kanapeja.

— Ste videli tega dečka?

— Da, vedel sem, da je tu.

— In tega nevarnega človeka sta lopova pustila! — je nadaljevala markiza.

— Neverjetno, kako hitro so vas o tem obvestili, — je dejal baron.

— No torej, kaj početi zdaj? — je vprašala markiza razburjeno.

— Pomirite se madame. Drevo ne bo več nevarno.

— Drevo? — je vprašala markiza vsa v skrbeh.

— Opoldne, sem hotel reči, — se je popravi baron... Kaj pravim, čez dobro uro bo ta zadeva urejena. Toda kaj je hotel od vas?

— Čez dobro uro, pravite?

— Se prej, — je odgovoril baron in si pogladil lepo črno brado.

Markiza se je pomirila in nasmehnila.

XXI.

Se o postavih v megli.

Armand je šel za lakajem, ki je dozdavnemu princu spoštljivo odpiral vrata.

Lakaj je bil trdno prepričan, da je Armand nekaj več, nego se zdi. Videl je namreč, kako hladno je odzdravil markizo v slovo, česar bi gotovo ne storil, da ni princ.

Armand se pa ni dosti zmenil za postrežljivega lakaja, kajti razmišljal je o stori, ki mu jo je pripovedovala malo prej markiza. Ni imel nobenega povoda misliti, da je komornica boljša od markize. Ni bilo izključeno, da sta zasnovali intrigo proti njemu sporazumno.

Nezadovoljen z nastopom zaljubljenih komornice prejšnji dan je bil Armand zdaj še bolj ogorčen nad podlostjo lepe markize. V zadevi s komornico je igral vloga navadnega ponarejalca, toda to obdolžitev je lahko brez vsakih težkoč zavrnil. Pač pa je bil v tej stori naslikan kot norec in sicer v dveh smereh. Če bi bilo res, kar je trdila markiza, bi se te sramote ne odkrižal.

Ni torej čuda, da je sledil naš junak lakaju zatopljen v svoje misli.

Ko sta prišla v predsobo, se je lakaj ustavil, rekoč:

— Škoda, monsieur, da niste vzeli svojega plašča, ko ste šli k markizi. Bil bi ga pogrel, preden bi ga oblekli. Danes je zelo slabo vreme.

— Svoj plašč? — se je začudil Armand, ki še svoj živ dan ni nosil plašča.

— Seveda, monsieur, kajti prepričan sem, da v takem vremenu niste šli z doma brez njega. Pa vendar nimate na sebi samo te tenke bluže? Ne zamerite, toda to je neprevidno in utegne imeti slabe posledice.

— Zame ne, ker sem vajen slabega vremena.

— Vi da ste vajeni hoditi v bluži? — se je začudil sluga in pogledal Armanda po strani, češ, ne boš kaše pihal, saj te poznam, kdo si. — Monsieur mi bo že oprostil, da dvomim o tem.

Lakaj je namignil dozdavnemu princu, da ga je spoznal. To je bilo potrebno za primer, da bi princ ne hotel z barvo na dan in da ne bi dal lakaju napitnine.

— Monsieur, pa vendar ne mislite briti iz mene norca! — je vzkliknil Armand ogorčen, kajti mislil je, da je lakaj res tako predrzen.

— Bog varuj! — je vzkliknil lakaj in stopil korak nazaj.

— Kaj torej čakate o plašču? — je nadaljeval Armand.

— Bože moj, mislil sem, da vam drži plašč sluga, ki vas čaka zunaj.

— Sluga! ... Kakšen sluga?

— Vaš seveda. Zdi se mi, celo da sta dva.

— Dva?... Pravite, da me čakata pred hišo kar dva?

— Koga drugega naj bi čakala?

— Kdaj ste ju videli tam? — je vprašal Armand, ki se je začel za zadevo zanimati.

— Pravkar sem bil pri vratih in sem jih odprl.

— Pa ste ju videli pred hišo?

— Da, zunaj sta stala dva možaka, ki ju ne poznam.

— In sta dejala, da sta moja lakaja?

— Ne. Sicer ju pa nisem mogel vprašati, ker sta se hitro umaknila. To-

da prepričan sem, da...

— Umaknila sta se, pravite?

— Da, monsieur.

— In hitro?

— Da, in ker je gosta megla, ju nisem mogel videti. Monsieur bo torej priznal, da...

— Kaj gospod, ki je pravkar prišel k markizi, nima lakaja?

— Baron? Seveda ga ima... toda to nista bila njegova lakaja, kajti njegove dobro poznam.

Armand je stopil k oknu predsobe in pogledal na cesto. Videl je samo gosto meglo.

— Bonjour, monsieur, — je dejal po kratkem razmišljanju in odšel po stopnicah v vežo.

— Bon... je sicer zajecjal lakaj, ni pa spravil iz sebe »jour«, kajti njegova desnica, ki se je po stari navadi iztegnila, ni dobila običajne napitnine.

Ugriznil se je v ustnico, češ, bog nas varuj takih princev.

V veži je našel Armand na vratarja, stojičega pred vrati. Tudi on se mu je ponižno klanjal. Očividno je tudi on mislil, da ima opraviti s princem.

— Monsieur želi, da odprem vrata?

— Je vprašal vratar smeje. Videti je bilo, da pričakuje najmanj cel frank napitnine.

Armand je stal molče pred njim in si podpiral z desnico brado, kakor da hoče najti najboljši izhod iz težkega položaja. Nihče ne verjame, kako dobro je podprti si brado, posebno če človek ne more vprašati za nasvet svoje tabatjere.

— Bogme, vaš poklic ni napačen,

monsieur vratar, — je dejal Armand po dolgem razmišljanju. Umaknil je roko od brade, kar je pričalo, da se je že odločil za nekaj.

— Imeniten poklic, monsieur, — je odgovoril vratar. — Boljšega si ne morem želeli. Sama visoka gospoda hodi mimo mene po stopnicah gor in dol. Iz tega sledi, da nihče ne pozabi dati vratarju napitnine. Zagotavljam vas, monsieur, da so redki, ki bi mi dali samo en frank za trud z odpiranjem vrat. Večina da dva, včasih pa tudi pet frankov. To so lepi dohodki. Pa tudi dobrodošel mi je ta postranski zaslužek. Moja rodbina šteje osem članov in za vse moram skrbeti sam. Da ni radodarnih gospodov, vojvod in princev, monsieur, ki mi pogosto stisnejo kak ludir, bi mi predla trda...

— In tudi stanovanje imate gotovo lepo, — je prekinil Armand zgovornega vratarja.

— Eh, kajpak, že gre, — je odgovoril vratar. — Morda bi monsieuru zanimalo pogledati, kako stanuje takale raja, — je pripomnil in odprl vrata svoje sobice. — Morda mi izkažete čast in milost, da vam bom smel predstaviti svojo ženo.

— Zelo me bo veselilo seznaniti se z njo, — je odgovoril Armand, ki je ves čas videl njen koščen obraz skozi okence v vratih in je imel dovolj že tega, kar je videl.

KDOR OGLAŠUJE, TA NAPREDUJE!

....LEŽI NA ULICI — SAMO

8
GAJEVA ULICA

VZDIGNI!

Pri končanem žrebanju 17. kola so dobile naše stranke z pri nas kupljenimi srečkami:

Din 1,200,000 na štev. 42.126

Din	600.000	na štev.	88.511	Din	250.000	na štev.	68.679
»	200.000	»	87.071	»	80.000	»	75.864
»	80.000	»	6.837	»	60.000	»	10.702
»	60.000	»	20.580	»	60.000	»	51.734
»	40.000	»	18.066	»	30.000	»	17.254
»	30.000	»	28.537	»	30.000	»	53.343
»	30.000	»	93.493	»	30.000	»	121.720
»	30.000	»	61.809	»	24.000	»	37.749
»	20.000	»	19.159	»	20.000	»	19.290
»	20.000	»	29.818	»	20.000	»	34.584
»	20.000	»	66.767	»	20.000	»	71.752
»	20.000	»	71.761	»	10.000	»	3.727
»	10.000	»	4.379	»	10.000	»	43.573
»	10.000	»	23.325	»	10.000	»	69.562
»	10.000	»	65.242	»	10.000	»	22.113
»	10.000	»	92.368	»	10.000	»	46.256

Žrebanje I. razreda 18. kola: 8. julija 1929.

Strogo solidna in točna postrežba!

Glavna kolektura državne razredne loterije
Bančno komanditno društvo A. REIN in DRUG, Zagreb.

Makulturni papir

kg à Din 4*

prodaja uprava "Slov. Naroda"

Underwood pisalni stroj užica svetovni sloves

Preko 2.000.000 strojev v rabi. Najbolj vpeljan v uradih. Na zalogi pri
Lud. Barača, Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 6
Telefon št. 2980

Zahvala!

Na žestitke bodisi osebne ali pismene, ki sem jih prejel od
mojih prijateljev in znancev povodom moje sedemdesetletnice in
mojega imenovanja, se tem potom najsrčnejše zahvaljujem.

Istotako uredništvu "Slov. Naroda".

Ljubljana, dne 20. junija 1929.

ADOLF HAUPTMANN.

Dvokolesa najboljših svetovnih
znamk v veliki izbiri zelo poceni.
Najnovejši modeli otroških vozičkov,
od preprostega do najfinjšega, in igra-
niški vozički v zalogi. Več znanih živahnih strojev
najnovejših modelov, deli in
pnevmatika. Ceniti franko. Pro-
daja na obroke.

«TRIBUNA» F. B. L. tovarna dvokoles in
otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovsk. c. 4.

Klavirji!

Svarim pred nakupom navideznega
za blaga, cenih klavirjev!

Kupujte na obroke

od Din 400—

prve svetovne fabrike: Bösendorfer,
Steinway, Furrer, Hähnel, Silber
original, ki so nesporno
najboljši (lahka, precizna meha-
nika). Prodaja jih izključno le sod.
Izvedenec in biv. učitelj Glasbene
Matice

Alfonz Breznik

Meštal trg 3

Velikanska izbira!

Vajenca

za zlatarsko obrt, pridnega in po-
štenega, išče Kajo Dež, zlatar v
Ljubljani, Vidovdanska c. 2. 1319

Z najboljšim uspehom

se nad 23 let uporabljal Laruch
kapsule za ozdravljenje spolnih
bolezni (triper, belo kapanje). V
vsaki lekarni puščica Din 25.—. S
pošto pošlje lekarna Blum, Subo-
tica. 29-L

»Walter« pletilni stroji

po želji tudi s aparatom za vzor-
no pletenje v več barvah, delu-
jejo najsigurneje, popravila sploh
ne potrebujejo. Založba in pouk
v Ljubljani F. Kos, Židovska uli-
ca 5. 48/L

Izjava.

Preključujem žaljive besede, ki
sem jih govoril o g. Ivanu Mule-
ju iz Šiške 31. maja na vrtu go-
stiline pri »Dalmatincu« na Jerne-
jevi cesti »pri Zvonetu« kot ne-
osnovane ter se mu zahvaljujem,
da je odstopil od tožbe.

LOJZE TOMŠIČ.

Športni

otroški voziček

dobro ohranjen, napredni. —
Poizve se na upravi tega lista. 1325

Brivski pomočnik

dobro delavec, dobi stalno službo
proti mesečni plači 500 Din in
oskrbi. Filipič Anton, brivec, Cr-
na pri Prevaljah. 1328

G. Alojzij Tischlers

zidar — Dobrota vas
naj se v svrhu zidarske zaposli-
tve takoj javi na naslov: Franjo
Lakšar, zid. mojster, Zagreb, Ka-
linovica b. b. izza škole. 1329

Harley-Davidson

350 cm, v brezhibnem stanju, vo-
žen 3000 km, radi nabave moč-
nejšega vozila proda Karl Oce-
pek, Jesenice (Hrušica). 1330

„Jugofurda“

MIROSLAV KRAS

Trgovina z industrijskimi sirovi-
nami in železnim materialom,

Zagreb, Tratinška 5

priloge 1. julija s kupovanjem sta-
rih kovin, železnega materiala in
novih tekstilnih odpadkov.

Uradnik

s večletno prakso, zmožen slov. in
nemške korespondence, stenografije,
strojepisa, knjigovodstva (bilan-
ci) ter vseh pisarniških del, želi
spremeniti službo. Nastop takoj ali
s 1. avgustom. Ponudbe na upravo
lista pod »Prvovrstna moč«. 1275

I. Stjepušin

LJUBLJANA, junija 57

priloge 1. julija s kupovanjem sta-
rih kovin, železnega materiala in
novih tekstilnih odpadkov.

5 mesecev na Palma namesto 2 meseca na usnju

...En klic je danes odločujoč
...Čas je denar, denar je moč
...Delovni čas zaslužek nudi

Vabilo

na

izredni občni zbor

Celjske posojilnice d. d. v Celju

ki se bo vršil dne 9. julija 1929 ob 17. uri v sejni dvorani Celj-
ske posojilnice v Narodnem domu v Celju.

s sledečim dnevnim redom:

1. Zvišanje delniške glavnice
2. Sprememba pravil.

Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, mora v smislu
družbenih pravil položiti najmanj 5 delnic po Din 100.— pri
blagajni Celjske posojilnice d. d. v Celju in sicer najkasneje
3 dni pred obnim zborom, na kateri dan se zaključi seznam
delničarjev, kjer jim je le-ta za vpogled na razpolago.

UPRAVNI SVET.

V globoki žalosti naznanjamo, da nam je nenadoma pre-
minul naš nadvse ljubljani soprog in zlati očka, gospod

Ivan Kostevc

trgovec

previden s tolažili sv. vere.

K večnemu počitku ga spremimo v petek, dne 21. t. m.
ob 5. uri popoldne iz hiše smrti Sv. Petra cesta št. 4 na poko-
pališče k Sv. Križu.

Prosimo tihega sožalja.

V LJUBLJANI, dne 20. junija 1929

Peter in Breda, otroka.

Lujiza Kostevc, soproga.